

Kulmakivi

2/2017

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

Pääkirjoitus

Jari Rankinen

18.4.2017

Saan olla toimittamassa nyt ensimmäistä kertaa Kulmakiveä. Hieno ja vastuullinen tehtävä.

He, jotka melkein 30 vuotta sitten perustivat Suomen teologisen instituutin ja sen lehden, antoivat lehdelle hyvän nimen – Kulmakivi. He ehkä ajattelivat useita Raamatun kohtia, joissa puhutaan kulmakivestä, ja varsinkin Jeesuksen kertomusta viinitarhan vuokraajista. Siinä hän sanoo: - *Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi. Hän tarkoittaa tällä kivellä itseään.*

Kulmakivi, josta Jeesus puhui, kertoo uskomme keskeisimmistä asioista. Se kertoo rististä. Kivi hylättiin – Jumala tuli Pojassaan kansansa luo ja kutsui luokseen mutta hänet torjuttiin. Vaadittiin kuolemaan ja onnistuttiin. Raamattu kertoo, että jopa Jumala hylkäsi Poikansa – tosin eri syystä kuin ihmiset. Jumala toimi siinä, mikä näytti tappiolta. Se oli hänen suunnitelmansa. Jumalan Poika hylättiin, että meidän ei tarvitsisi tulla hylätyiksi, hän sovitti kuolemallaan syntimme ja siksi saamme Jumalalta anteeksi. Kulmakivi kertoo myös ylösnousemuksesta. Se voi tarkoittaa muinaisen rakennuksen kiviholvin ylintä kiveä – sitä joka on toisten yläpuolella ja pitää holvin koossa. Jeesus nousi kuolleista, hauta oli tyhjä ja Jumala korotti Poikansa kaiken yläpuolelle.

Meitä ei hylätä, kelpaamme Jumalalle, on syntien anteeksiantamus. Jeesus hallitsee, sanoo viimeisen sanan, on voittaja ja hänen kanssaan voittaa se, joka uskoo häneen. Valtavia asioita!

Tarvitaan teologiaa, opiskelua, teologista tutkimusta, luentoja, kirjoja, syventymistä yksityiskohtiin ja laajoihin kokonaisuuksiin. Näitä tarvitaan – miksei muuhunkin – ja varsinkin siihen, että opitaan tuntemaan Kulmakiveä, jolla en nyt tarkoita tätä hyvää lehteä. Opitaan tuntemaan syvemmin häntä, jossa ovat suurimmat aarteet. Innostutaan hänestä, joka kuoli ja nousi kuolleista, niin paljon, että halutaan kertoa hänestä toisillekin. Opitaan, miten tämä tulisi tehdä ja miten minä voin kertoa hänestä. STI palvelee näiden tarkoitusten toteutumista. Suuri tehtävä.

Pahinta mitä voisimme tehdä olisi hylätä Kulmakivi. Löytää mielestämme parempaa, muuttaa sopivammaksi ja vaihtaa muodikkaampaan. Sitten ei olisi sitä, mitä ilman rakennusta ei ole.

Mistä Kulmakivi kertoo, se koskee juuri sinua. Syntisi on sovitettu ja annettu anteeksi. Jeesus on voittaja ja hallitsee sitäkin, mitä elämässäsi on. Hän pitää sinusta huolta ja voitat hänen kanssaan. Olet matkalla Jumalan kirkkauteen.

RAKKAAT KRISTITYT

Maaliskuun alussa Suomessa astui voimaan laki, jonka eduskuntamme on hyväksynyt ja joka mahdollistaa samaa sukupuolta olevien avioliiton yhteiskunnassamme. Tässä tilanteessa haluamme sanoa:

*On turvallista luottaa siihen, mitä Raamattu sanoo. On turvallista sitoutua luterilaiseen uskoon. Jumalan sana pysyy, kestää eikä muutu, vaikka tuntuisi, että kaikki muuttuu. Raamatun evankeliumi on ollut, on nyt ja on aina turva, joka ei petä.

*Kristillinen avioliitto on naisen ja miehen liitto. Raamatun opetus tästä asiasta on selvä ja yksiselitteinen. Herramme ja hänen apostolinsa opettivat näin. Tämä on myös kirkkomme kanta. Rukoilemme ja haluamme tehdä, mitä voimme, sen hyväksi, ettei kirkkomme muuta kantaa.

*Rohkaisemme luterilaisia kristittyjä pysymään kirkkomme jäseninä. Jumala voi tehdä suuriakin ihmeitä ja uudistaa meitä, seurakuntiamme ja kirkkoamme.

Suomen teologisen instituutin teologit

Jari Rankinen ja Timo Eskola

TÄRKEITÄ LUKUJA VUODEN 2016 VUOSIKERTOMUKSESTA:

Tukijäseniä 2184.

Tilikauden tulos alijäämäinen -20 935,61 euroa.

Kirjastossa 21 274 nidettä.

Opiskelijoita kävi luennoilla vuoden aikana 103 eri henkilöä.

**Luennoitsijoina 29 oman alansa asiantuntijaa,
heistä 12 teologian tohtoreita.**

*Vuosikertomus on luettavissa kokonaisuudessaan:
www.sti.fi valikosta STI.*

SANA JA SELITYS

Syntipukki

Yleisessä kielenkäytössämme puhumme usein syntipukista. Mutta muistamme, että Raamatussa syntipukki liittyy sovitukseen ja uhrin antamiseen – ja Jeesuksen kuoleman selittämiseen?

Suuri sovituspäivä on Vanhassa testamentissa tärkeä juhla. Jom Kippur on huomattava tapahtuma, jossa niin papit kuin kansa antavat erilaisia uhreja Herralle. Papit uhraavat oman syntiuhrisonninsa ja toimittavat sovituksen itsensä ja sukunsa puolesta. Sen lisäksi kansan edestä uhrataan kaksi pukkiä, toinen veriuhrina ja toinen syntipukkina.

”Sitten hän ottakoon molemmat pukit ja pankoon ne seisomaan Herran eteen pyhäkköteltan oven luo. Hän heittääkään arpaa siitä, kumpi pukeista kuuluu Herralle ja kumpi Asaselille. Sen pukin, jonka arpa määrää Herralle, Aaron tuokoon esiin ja uhratkoon syntiuhriksi, mutta se pukki, jonka arpa määrää Asaselille, jätettäkään seisomaan elävänä Herran eteen. Sovitettavat synnit pantakoon sen kannettaviksi. Sitten se ajettakoon Asaselin luo autiomaa-han.” (3. Moos. 16:6-10)

Uhrattava pukki sovittaa ensinnäkin Jumalan Israelin synneistä. Koska veri on elämän symboli, se on myös sovittavan toimen keskiössä. Uhriveri tulee Vanhan testamentin tekstin mukaan viedä Jumalan kasvojen eteen.

”Tämän jälkeen Aaron teurastakoon kansan syntiuhripukin, viekään sen veren pyhäkön väliverhon taakse ja pirskotta-

koon verta liitonarkun kanteen ja arkun eteen samalla tavoin kuin sonnin verta.” (3. Moos. 16:15).

Itse sovittava teko kuuluu ylipapin tehtäviin. Hänellä on oikeus mennä suurena sovituspäivänä kaikkeinpyhimpään. Sovitus toimitetaan pirskottamalla verta liitonarkun kanteen, kapporetiin (kr. hilastēion). Teologiassa tämä paikka on Jumalan valtaistuimen paikka, koska kerubit juuri tällä kohdalla kannattelevat Jumalan näkymätöntä valtaistuinta. Verisovitus toimitetaan siten Jumalan kasvojen edessä.

Syntipukki puolestaan siirtää synnit uhrin päälle konkreettisesti kätten päällepanon kautta: ”Hän tuokoon esiin elävän pukin, asettakoon molemmat kätensä eläimen päälle ja tunnustakoon siinä israelilaisten kaikki synnit, kaikki pahat teot ja rikkomukset, joihin israelilaiset ovat syylistyneet” (16:20-21). Pukkiin liittyvä nimi Asasel tarkoittaa ilmeisesti ”pois lähetettävää pukkiä” (pukki, ’ez, lähettää pois, ’azal), tai ”täydellistä poistamista” (intensiivimuoto poistamisen verbistä ’azal). Teologinen merkitys on joka tapauksessa syntien siirtämisen ja vahvan osallisuuden kautta sielunhoidollinen: ”Pukki saa kantaa kaikki heidän syntinsä asumattomille seuduille” (j. 22).

Uudessa testamentissa tämä kuva synnyttää tulkinnan, jossa ylimmäisen papin uhritoimitus sovelletaan suoraan Jeesukseen. Paavalin tavoin Haprealaiskirjeen kirjoittaja kuvaa taivaallista kaikkein-

... mutta se pukki, jonka arpa määrää Asaselille, jätettäkään seisomaan elävänä Herran eteen. Sovitettavat synnit pantakoon sen kannettaviksi. Sitten se ajettakoon Asaselin luo autiomaahan. (3.Moos.10)

pyhintä “ensimmäisen liiton” pyhäkön avulla. Siellä on liitonarkku, jonka päällä on armoistuin (hilastēion, nyk. käänöksessä “syntien sovituspaiikka”, Hepr. 9:5). Jeesuksen kuolema merkitsee hänen oman elämänsä luovuttamista syntiuhriksi: “Ikuisen henkensä voimalla hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle” (9:14). Hän kulkee kaikkeinpyhimpään, taivaallisen liitonarkun eteen, vieden sinne oman verensä ja hankkien näin lunastuksen synneistä (9:12):

“Hän ei ole tuonut uhrina pukkien eikä sonnien verta, hän on uhrannut oman verensä. Näin hän on kertakaikkisesti täyttänyt tehtävänsä, astunut sisään kaikkeinpyhimpään ja hankkinut meille ikiajoiksi lunastuksen.

Jakso tulkitsee suoraan yllämainittua suuren sovituspäivän tekstiä. Ylimmäinen pappi toimitti puhdistusmenot kaikkeinpyhimmässä pirsrottamalla verta arkun kannen (“armoistuimen”) päälle. Heprealaiskirjeen kirjoittajalle Kristuksen kuolema merkitsi uhrin antamista. Veriuhrin kanssa Kristus kulki taivaalliseen kaikkeinpyhimpään, Jumalan kasvojen eteen, ja toimitti sovituksen. Näin Vanhan testamentin pukit opettavat uudessa liitossa sitä, että Kristuksessa meillä on rauha Jumalan kanssa.

Kuva: <http://all-free-download.com>
goat_billygoat_horns_Free stock photos

Timo Eskola

Ylösnousemus ja taivaallinen kuninkuus

Timo Eskola

Pääsiäisaikana on sopivaa pohtia tarkasti ylösnousemuksen merkitystä. Onhan kyseessä kristillisen uskon varsinainen keskipiste ja uskovien toivon ydinkohta. Nostan seuraavassa esille eräitä ajatuksia aihetta käsittelevästä Iustitian numerosta viime vuodelta (Iustitia 32).

Vanhan testamentin opetuksessa viimeisen tuomion ja ylösnousemuksen aiheet nousevat esille ennen kaikkea suurten profeettojen kirjoissa. Eskatologinen lopun aikojen toivo ilmaistaan Jesajan kirjassa kauniisti: “Sinun kuollesi heräävät eloon” (Jes. 26:19). Profeettojen julistus suunnataan usein niille israelilaisille, jotka on syntiensä tähden viety pakkosiirtolaisuuteen. Heille esimerkiksi Hesekiel antaa toivon puhumalla kuolleista luita, joille Jumala itse antaa uuden elämän (Hes. 37). Danielin kirjassa puolestaan toivo annetaan niille, joiden nimet on kirjoitettu Jumalan kirjaan. Toiset nousevat “ikuiseseen elämään”, toiset häpeään ja kauhuun (Dan. 12:1-3).

Tällaiseen toivoon liittyen monet juutalaiset oppineet juuri ennen Jeesuksen aikaa opettivat taivaan todellisuudesta ja taivaallisista valtaistuimista. Esimerkiksi Juudan testamentin mukaan uuden maailman koittaessa “Abraham, Iisak ja Jaakob herätetään eloon” ja “yksi Herran kansa” saa elää ilossa ja rauhassa Jumalan uudessa luomakunnassa. Muissa teksteissä lisätään, että patriarkoille annetaan taivaalliset valtaistuimet, joilla he saavat hallita uudessa valtakunnassa.

Miten Messias korotetaan?

Mutta ennustetaanko Vanhassa testamentissa Messiaan ylösnousemusta? Tämä hieman yllättävä kysymys hämmentää monia Raamatun lukijoita. Uudessa testamentissa Jeesuksen kuolleista herättäminen on opetuksen keskuksessa. Olemme tottuneet siihen, että kaikki tärkeät asiat perustellaan Kirjoituksilla. Mutta miten on tämän tärkeän aiheen laita?

Asiaan saadaan valaistusta Luukkaan kuvauksesta Apostolien teoissa. Pietarin puheessa Jeesus kuvataan kansan eskatologisen odotuksen täyttymyksenä. Tämän käsityksen vahvistavat Uuden testamentin monet traditiokatkelmat, joissa Jeesuksen ylösnousemus liitetään Vanhan testamentin lausumiin Daavidin pojasta. Nimenomaan ylösnousemus onkin myös Pietarin puheen keskuksessa.

Pietarin puheen avainteemana ovat Daavidin profetiat tulevasta ihannekuninkaasta. “Daavid oli profeetta, ja Jumala oli valalla vannoen luvannut asettaa Daavidin valtaistuimelle hänen oman jälkeläisensä.” (Ap.t. 2:30). Vanhan testamentin teologian tärkeimpiin jaksoihin ja tempelin rakentamisen lupauksiin kuuluvassa Naatanin profetiassa (2. Sam. 7) Jumala vannoo Daavidille, että tämän jälkeläisistä tullaan korottamaan ihannekuningas.

Tarkennettu käännös kohdasta kuuluu: “Minä korotan sinun seuraajaksesi sinun siemenesi, joka lähtee sinun ruumiistasi, ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa”

(7:12). Näin Jumala toteuttaa Daavidin “huoneen” eli hallitsijasuvun. Sanaleikki kannattelee kohdassa teologiaa siten, että Daavidin jälkeläinen rakentaa Jumalalle “huoneen” eli temppelin, mutta Jumala itse pitää yllä Daavidin “huoneen” eli suvun. Daavidin siemen saa Naatanin profetiassa vielä erityiset lupaukset siitä, että hänen valtaistuimensa vahvistetaan “ikuisiksi ajoiksi” ja siementä kutsutaan “Jumalan Pojaksi” (7:14).

Mutta puhutaanko kohdassa ylösnousemuksesta? Pietari kyllä sanoo näin. “Daavid tiesi tämän ja näki ennalta Kristuksen ylösnousemuksen” (Ap.t. 2:30–31). Mutta Vanhan testamentin tekstit eivät tunnu puhuvan aiheesta. Mitä siis tarkoittaa, että Jumala oli luvannut korottaa Daavidin jälkeläisen kuninkuuteen, ja näin lupaus ylösnousemuksesta oli pääsiäisenä saanut täyttymyksensä? Suomenkielisessä käännöksessä asioiden välinen yhteys ei enää käy aivan selväksi.

Ajatuksen avaimena on tässäkin yksinkertainen sanaleikki. Puhe “korottamisesta” (anisteemi) tarkoittaa yhtä aikaa sekä kuolleista korottamista että valtaistuimelle korottamista. Sanaleikki toimii myös heprean kielessä (qûm). Kuolleista korotettu Jeesus on Daavidin poikana samalla korotettu kuninkuuteen taivaalliselle valtaistuimelle. Ylösnousemus merkitsee asettamista ikuisen kuninkuuteen ja toteuttaa näin lupauksen valtaan asettamisesta.

Jumalan oikealla puolella

Pietari jatkaa selitystä. “Jumala on korottanut hänet oikealle puolelleen, ja hän on ottanut vastaan Isän lupaaman Pyhän Hengen lahjan ja vuodattanut sen, niin kuin te voitte nähdä ja kuulla” (Ap.t. 2:33). Kristologiset lauseet tulkitsevat suoraan

Psalmia 110, jossa ajatus Daavidin suvun kuninkaan korottamisesta liittyy käsitykseen uudistuvasta (Melkisedekin) pappeudesta (Ps. 110:1, 4):

“Herra sanoo minun herralleni: ‘Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät jalkojesi alle, korokkeeksi valtaistuimesi eteen...’ Näin on Herra vannonut, eikä hän valaansa peruuta: ‘Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta.’”

Pietarin puheessa yhdistyy näin ollen kaksi teemaa. Vanhan testamentin lupaus kuninkaaksi korottamisesta on voitu jopa kielellisin perustein tulkita lupaukseksi ylösnousemuksesta, “korottamisesta”. Näin on luotu jännittävä dynamiikka, jossa molemmat puolet vaikuttavat toisiinsa. Jeesuksen ylösnousemus voidaan nimittäin samalla tulkita niin, että hänet on kuolleista herättämisessä asetettu taivaalliseksi kuninkaaksi.

Näin ensimmäisten kristittyjen opetus ylösnousemuksesta viestii Jeesuksen lähetyskäskyn todellisuutta. Ylösnoussut itse sanoo: “Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä” (Matt. 28:18). Jeesus on voittanut kuoleman ja hänet on samalla korotettu taivaan valtakunnan Kuninkaaksi. Hän lahjoittaa armon jokaiselle, joka ottaa evankeliumin vastaan.

Kirjan Iustitia 32, jossa on artikkeleita ylösnousemuksesta, voi tilata STI:stä.

Esittelyssä: Albert Häggblom

Haastattelu: Jari Rankinen

Kuva: Albertin kotiarkisto

Albert Häggblom on puoliso, perheenisä, pastori ja ruotsinkielisen kristillisen järjestön kotimaan-työnjohtaja.

Hän kertoo itsestään:

- Olen pian 38-vuotias. Menin naimisiin nuorena, olin 21 vuotta ja vaimoni 19. Meille on annettu neljä lasta, vanhin on tyttö ja 12-vuotias, nuoremmat ovat poikia. Tulin juuri lenkiltä, harrastan siis juoksemista, tavoitteena on ensi kesänä ensimmäinen täysimittainen maraton.

Armeijan jälkeen Albert opiskeli vuoden Ryttylässä Kansanlähetysopestossa ja sitten alkoivat teologian opinnot Turussa Åbo Akademiassa. Hän on ollut Keniassa lähetystyössä ja sen jälkeen seurakuntapappina ja kirkkoherran sijaisena Kruunupyssä, Alavetelissä ja Teerijärvellä. Hän on palvellut piiripastorina ja nyt kotimaantyönjohtajana. Nuorehko pastori on ehtinyt paljon.

Lutherin teologia saa lähtemään

Albertin pääaine yliopistossa oli dogmatiikka. Gradun hän teki professori Ingemar Öbergin Luther-tulkinnasta.

- Ingemar Öberg teki valtavan työn. Hän luki paljon ja tarkasti Lutherin tekstejä, koko hänen tuotantonsa. Hän viittaa

kirjoissaan jatkuvasti Lutherin kirjoituksiin, antaa niiden puhua ja osoittaa kehityskulkuja Lutherin ajattelussa. Öberg oli luotettava tutkija, Albert kertoo.

Syventyminen Martti Lutherin teologiaan opetti lähetystyöstä.

- Luther eli Saksassa, silloin ei ollut mahdollisuutta lähettää lähetystyöntekijöitä ja uskonpuhdistus oli kamppailua, johon täytyi keskittyä. Mutta Lutherin teologia on lähetysteologiaa. Se saa lähtemään ja julistamaan hyvää uutista kaikille.

Kaiken yläpuolella Jumala

Aika Keniassa oli Albertille ja hänen perheelleen tärkeä vaihe, jonka aikana rukouksen merkitys kasvoi.

- Rukous kantaa. Heidän tärkeyttään, jotka rukoilevat Jumalan valtakunnan työn puolesta, ei voi yliarvioida, Albert toteaa.

Hän kertoo, että meillä olisi opittavaa afrikkalaisilta kristityiltä.

- Heillä on vahva luottamus Jumalaan. Ihminen ei hallitse kaikkea mutta kaiken yläpuolella on Jumala, johon saa turvautua. Kenialaisilta kristityiltä voimme oppia myös vieraanvaraisuutta, yhteisöllisyyttä ja perheen, kotikylän ja seurakunnan tärkeyttä. Heidän tapansa pitää huolta läheisistään ja kohdata tuntemattomia on koskettava.

Albertin äidinkieli on ruotsi. Onko ruotsinkielinen kristillisuus Suomessa erilaista kuin suomenkielinen? Vastaus yllättää:

- Olin vuoden Ryttylässä Kansanlähetysopestossa ja opiskeluaikana Turussa Opiskelija- ja koululaislähetysten toimin-

nassa. Tuntuu, että suomenkieliset kristityt ajattelevat uskonasioita syvällisemmin ja opillisemmin, me ruotsinkieliset taas monesti vähän pinnallisemmin ja käytännöllisemmin.

Mikä parasta?

Albert on pastori ja Slefín (Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland) kotimaantyoñjohtaja. Mikä työssä on parasta?

- Raamatun opettaminen ja ihmisten kohtaaminen. Opetan aika paljon Vanhaa testamenttia. Esran ja Nehemian kirjat kertovat rakentamisesta – myös siitä miten rakennetaan Jumalan valtakuntaa.

Entä vaikeaa?

- Työn rajaaminen, koska työtä on paljon. Tämä vaihe kirkkomme elämässä ei ole helppo. Haluamme pysyä kirkossa mutta toimintamahdollisuudet vähenevät. Miten saada uusia pastoreita, joita tarvitsemme?

Huhtikuussa on STI:n teologinen päivä, jossa puhutaan luterilaisesta evankelioinnista. Mitä se on ja mitä sen pitäisi olla? Albert on mukana keskustelussa, jossa kysytään, saako ihmisiä kehottaa uskomaan. Niin, saako?

- Saa kyllä, Albert vastaa. Jos apostolit tekivät niin, tulee meidänkin tehdä. Asiaa on kyllä toinenkin puoli: usko Jeesukseen ei ole jotakin, jonka ihminen halutesaan ottaa tai toinen antaa toiselle.

Sanoma arkeen

Slefín tulevaisuus näyttää hyvältä, koska mukana on paljon lapsia ja lapsiperheitä.

- Viime kesänä perheleirillä oli melkein 400 osallistujaa, Albert kertoo. Tuo leiri pidetään leirintäalueella ja monet yöpyvät

teltoissa tai asuntovainuissa ja -autoissa. Myös kesäjuhliissa on lapsiperheitä ilahduttavasti. Haasteena ovat pienet rukoushuoneet ja paikalliset yhdistykset. Miten saada nuoremmat kantamaan vastuuta niissä? Albert miettii.

Vasta oli pääsiäinen. Miten Häggblomin perheessä vietetään suurta juhlaa?

- Menemme pitkäperjantain ja pääsiäisen jumalanpalvelukseen. Tärkeää että perhe saa olla yhdessä. Järjestöpapilla on suurten juhlien aikana paremmin aikaa olla perheen kanssa kuin seurakuntapapilla.

Toisena pääsiäispäivänä Närpiössä oli juhla, johon kutsuttiin myös arabeja ja afgaaneja. Vastaavia tapahtumia on ollut ennenkin ja niissä on ollut paljon väkeä, sekä kristittyjä että muslimeita. Tuossa tilaisuudessa kuultiin pääsiäisen sanomaa. Albert tiivistää sen näin:

- Synnit on sovitettu ja Jeesus elää. Hän on elävä Herra, minä saan elää hänen yhteydessään ja olen Jumalan lapsi. Jeesus on voittaja ja siksi ei tarvitse pelätä kuolemaa, pimeyttä eikä Paholaista. Tästä sanomasta saa paljon myös arkeen.

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland on yksi STI:n kahdeksasta jäsenjärjestöstä.

Turvapaikanhakijat

– Mitä pitäisi tehdä?

Jari Rankinen

Lapsuuteni kotikaupungin sivukylällä oli viime syksynä seurat. Niissä puhuttiin tai puheet käännettiin – näin kuulin – suomeksi, englanniksi, persiaksi ja arabiaksi. Kuka olisi uskonut muutama vuosi sitten?

Maahamme on tullut kymmeniä tuhansia turvapaikanhakijoita. Viime kuukausina on ollut aika hiljaista mutta tulevasta emme tiedä. Seuraava suuri aalto voi olla tulossa.

Tässä kirjoituksessa en mieti, mitä poliittisten päättäjien tulisi tehdä. Paljonko turvapaikanhakijoita voidaan ottaa Suomeen tai paljonko vastaanottorahan tulisi olla? En kysy sitäkään, kenet on oikein palauttaa maahan, josta hän on lähtenyt. Kysyn, mitä kristityn tulisi tässä tilanteessa tehdä.

Niin samanlaisia

Raamatun mukaan kaikki ihmiset ovat Jumalan luomia ja hänen kuviaan. Siksi jokainen on arvokas. Kaikki ovat myös osallisia siitä, mitä syntiinlankeemuksesta seurasi. Kaikissa asuu synti, kaikki tekevät pahaa ja ovat kykenemättömiä omin avuin tuntemaan Jumalaa ja pääsemään Hänen luokseen. Kaikkia koskee myös se, mitä Jeesus teki. Hän kuoli kaikkien puolesta ja sovitti kaikkien synnit.

Ihmisissä on eroja – puhumme eri kieliä, kulttuurit ovat erilaisia ja ajattelemme eri tavoin. Mutta kaikkein tärkeimmissä asioissa olemme samanlaisia: Jumalan kuvia, syntisiä ja sovitettuja.

Tämän pitäisi näkyä siinä, miten kohtelemme toisia ja miten asemoimme itsemme suhteessa toisiin. Emme voi nousta toisten yläpuolelle, vähätellä tai katsoa ylhäältä alas. Toisaalta ei tarvitse olla toisten alapuolella tai nostaa katsetta korkeuksiin, kun katsoo toista. Näin tulisi ajatella myös heistä, jotka ovat tulleet kaukaa tänne.

Osoittakaa vieraanvaraisuutta

Turvapaikanhakijoiden vieraanvaraisuus usein hämmästyttää. Ei ole paljoa mutta ystävää kutsutaan kylään, laitetaan teetä ja katetaan pöytään, mitä vain on. Voisimmeko mekin osoittaa vieraanvaraisuutta? Siihen Raamattu käskää kristittyjä. Ystävällisyys ja ystävällinen hymy ovat vieraanvaraisuutta. Samoin maahanmuuttajan tai kaukaa tulleen perheen kutsuminen vieraaksi kotiin. Ei ehkä ole yhteistä kieltä syvempiin keskusteluihin mutta varmaan jotakin voidaan sanoa tai vaikka katsoa yhdessä kuvia ja juoda kahvia tai teetä.

Vieraanvaraisuus avaa sydämiä ja luo suhteita, joilla voi olla arvaamattoman hyviä vaikutuksia. Vaikutusta on myös sillä, jos ei osoiteta vieraanvaraisuutta. He, joille vieraanvaraisuus on tuttua, ajattelevat, että heitä inhotaan. Ehkä he ottavat etäi-

syyttä suomalaisiin ja eristäytyvät. Tällä voi olla suuria ja pahoja yhteiskunnallisia seurauksia. Yhteiskuntamme saisi pal-kita jokaisen, joka kutsuu kotiinsa tänne muuttaneen.

Rukous vaikuttaa

Rukous vaikuttaa siihen tai häneen, jonka puolesta rukoillaan. Se vaikuttaa ru-koilijaan. Ehkä Jumalaankin. Rukous saa aikaan hyviä asioita, joskus jopa ihmeitä. Rukoile tänne tulleiden puolesta.

Monet heistä tarvitsevat apua pienemmissä ja suuremmissa asioissa. Ehkä tarvitaan huonekaluja, astioita tai muuttoapua uuteen kotiin. Tai vaatteita ja leluja lapsille. Tai sen kertomista, mitä suomalaisesta virastosta tullessa kirjeessä sanotaan. Tai kuljetusapua kauppaan, joka on kauempana. Raamattu käskää rakastaa, eikä rakastaminen ole niinkään kauniita ajatuksia vaan konkreettisia tekoja toisen hyväksi.

Toki on hyvä tiedostaa, että näiden ihmisten avuntarve on suuri tai loputon. Kaikkea ei voi tehdä, ja jos yrittää, tuskin jaksaa.

Olen lukenut paljon

Monien islamilaisista maista tulleiden on helppo puhua uskonnollisista asioista. Paljon helpompi kuin meidän suomalaisten. Yleensä näistä maista saapunut arvostaa suuresti, jos sanot rukoilevasi hänen puolestaan. Moni heistä on kiinnostunut kristinuskosta. Tuntuu, että heistä monien sydämeen on raivattu tietä evankeliumille jo ennen Eurooppaan saapumista. Olen kuullut aika monen kertovan sellaista, mitä en osaa selittää. Raamatun Jeesus on näyttäytynyt heille ennen kuin he ovat kuulleet hänestä. Kristittyjen tehtävä on kertoa kaikille hänestä, joka on maailman

valo ja pelastaja – myös heille, jotka hakevat turvaa täältä.

Kertominen voi olla esimerkiksi Raamatun lahjaksi antamista – ehkä sitten kun on tutustuttu ja toinen kertoo haluavansa lukea Raamattua. Moni turvapaikanhakija sanoo: - Olen lukenut täällä paljon Raamattua. Luen päivittäin, se on ihmeellinen kirja, se kertoo hyvästä, rakastavasta Jumalasta ja antaa rauhaa.

Jeesuksesta kertominen voi olla kutsu-mista mukaan seurakunnan kokoontumiin. Tarvitaan raamattupiirejä, joissa saa kuulla opetusta Raamatusta omalla äidinkiellellä. Usein näihin on hämmästyttävästi tulijoita ja keskustelua käydään uskomme keskeisimmistä asioista. Voisitko perustaa tällaisen piirin? Tulkki tai tulkit ja pastori tai teologi yleensä tarvitaan. Myös Suomessa on saatu todistaa näitä Jumala tekoja: tänne tullut on halunnut tulla kristityksi ja hänet on kastettu.

Jumala toimii ihmeellisesti

Tuntuu, että Jumala toimii nyt ihmeellisesti. Turvapaikanhakijoiden lähtömaissa ei ole voitu tai on ollut hyvin vaikea tehdä lähetystyötä. Tai olemme olleet haluttomia lähtemään ja lähettämään. Nyt nämä ihmiset ovat täällä. Ja täällä he voivat kuulla evankeliumin, sivukylän seuroissa tai muualla. Kuulevatko, se riippuu paljon meistä.

<http://all-free-download.com>
People walking Free stock photos

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

“Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa.” Ps. 42:3

Psalmi 42 puhuttelee. Se on toivoa täynnä, vaikka lienee syntynyt monen murheen ja vaivan alla. Kirjoittaja on saanut joskus maistaa Herran hyvyyttä. Makean makuun päästyänsä hän ei enää tyydy maailman huonoon ruokaan, karvaisiin ja kirpeisiin kastikkeisiin, homehtuneisiin ja pilaantuneisiin särpimiin, niihin, joita hänen sielunsa kyllä ennen piti arvossa arvaamattomassa. Paljon parempaa on tarjolla.

Kuinka onnellista onkaan elää lähellä Herraa, halata ja haluta häntä, tyydyttää sydämensä hänen armonsa osallisuudella. Jeesus lupaa juottaa hänen luoksensa tulevat iankaikkisen elämän vedellä (Joh. 4:14; 6:35; 7:37). Hän julistaa autuaaksi juuri ne, jotka janoavat hänen vanhurskauttansa (Matt. 5:6). Ei vain pää vaan syntinen sydän juotetaan täyteen. Tässä “raittiissa humalassa” laulu raikaa. Silloin kelpaa veisata oikein sielunsa pohjasta: “Vähä makiakaan viinaa jo annetaan, rakkaus sydämiin painetaan, nimellä uudella kastetaan, suloiseen rauhaan lasketaan” (Akrenius 96:13). Juhla se vain paranee, kun maailman remu vähenee ja taivaan ilo lähenee. “Siell’ elon virrat juoksevat iloisell’ pauhinall’, Sen rannoill’ hurskaat istuvat, sen makeutta maistavat, Raukeevat ratki juovuksiin, Juur’ taivaan horroksiin.” (Akrenius 171:3).

Mutta nyt psalmin kirjoittaja on nääntymässä erämaan helteeseen. Virvoittavat vedet ovat kuivuneet auringon paahteessa. Janoonsa hän joutuu nielemään vain omat kyyneleensä. “Minun kyyneleeni ovat minun ruokani päivällä ja yöllä.” (Jae 4). Nämä suolaiset kyyneleet kuitenkin entisestään lisäävät sielun janoa. Raskas taakka painaa harteilla. Vähäiset voimat hiipuvat hiljalleen. Mielipahaa näyttää tällä kerralla aiheuttaneen erityisesti pitkälle edennyt luopumus. “Joka päivä minulle sanotaan: kussa nyt on Jumalas?” (j 4, 11).

Varmasti myös moni meistä murehtii oman syntikurjuutensa keskellä kirkkomme alennustilaa tai herätyskristillisyyden hiipumista. Kuinka niin mielellään soisikaan, että Vapahtaja saisi vaivoistansa paremman palkan. Kuinka sydämestänsä toivoisi, että Hengen virta puhkeaisi vuolaana keskellemme. Silloin vanha virsi “Jumalan lasten pelastus hengellisestä vankeudesta” (Ps. 126) kajahtaisi ilmoille uutena ja tuoreena: “Koska Herra päästää Zionin vangit, niin me olemme niinkuin unta näkeväiset ... Herra on suuria tehnyt meidän kohtaamme ... Jotka kyyneleillä kylvävät, ne ilolla näyttävät.”

Säkeistöissä ei kuvata janoon riutuvan harhanäkyä, toiveajatteluun perustuvaa pettävää kangastusta, joka tosiasioiden edessä haihtuu jonnekin kauas mielikuvitusmaailmaan, utopioiden sumuiselle ja hämyiselle saarelle. Päinvastoin ne maalaavat uskon silmille rohkein värein kuvankauniin keitaan, joka Jumalan armolupauksesta kerran on nouseva kuivaan erämaahan.

*Timo Laato
rukoilevaisten pastori*

Länsi-Suomen Rukoilevaisten toiminnassa käytetään raamatunkäännöstä vuodelta 1776 ja laulukirjaa, jota kutsutaan Akreniukseksi.

OPIKELIJAN SUUSTA

Mikä sai sinut vielä aikuisena innostumaan teologian opinnoista?

Olen 51-vuotias teologian opiskelija ja olen tehnyt pitkän uran kristillisen nuorisotyön parissa. Toimin Suomen Raamattuopiston palveluksessa nuorisosihteerinä vuodesta 1990 ja kiersin 24 vuotta Pro Fide -yhtyeen solistina. Nuorisotyö ja musiikin tekeminen ovat olleet minulle kutsumusammatti, mutta olen kaivannut jo jonkin aikaa uusia haasteita. Pohdin myös kokonaan toiselle alalle suuntautumista, mutta kutsumus Jumalan valtakunnan työhön vei voiton. Teologian opinnot tuntuivat lopulta luontevalta vaihtoehdolta.

Työnantajani puolesta olen saanut koko työssäoloajan hyvää teologista opetusta ja olen myös lukenut paljon teologista kirjallisuutta vuosien saatossa. Elämäntilanteeni mahdollisti myös juuri nyt opiskelumaailmaan siirtymisen. Lisäksi työnantajan suhtautui opiskeluihin erittäin kannustavasti ja niinpä rohkaistuini vuosi sitten hakemaan Helsingin yliopistoon.

Mikä uusi näkökulma on antanut sinulle tähänastisissa opinnoissa eniten?

En osaa ehkä nimetä mitään tiettyä tarkkaa asiaa, mutta kirkkohistorian ja systemaattisen teologian opiskelut ovat kyllä erityisesti innostaneet minua.

Minkälaisena näet kutsumuksen ja yliopisto-opintojen välisen suhteen?

Oma kutsumukseni on nimenomaan kristillisen kirkon työssä ja opintojen sisällöt ovat toistaiseksi suuntautuneet enemmän tieteentekemiseen ja tutkijan työhön kuin seurakuntatyöhön. Koulutus ei oman kokemukseni mukaan ole vielä kovin paljoa tukenut omaa kutsumustani. Meitä opiskelijoita tosin on hyvin erilaisista taustoista ja erilaisilla kutsumuksilla varustettuna.

Haluatko antaa kokeneen ihmisen neuvon nuoremmille opiskelijoille?

Kannattaa kyseenalaistaa ja punnita myös yliopistolla saatu opetus. Kannattaa tutustua eri lähteisiin laajasti. Omasta hengellisestä elämästä ja seurakuntayhteydestä kannattaa pitää huolta.

Kannattaa keskustella opetuksen herättämistä ajatuksista kokeneiden teologien kanssa. STI mm. järjestää hyviä opetuksia ja vertaistukea teologian opiskelijoille.

Heikki Kärhä, teol. yo

Suomen teologisen
instituutin sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

pidetään keskiviikkona 10.5.2017
klo 16 STI:ssä

Käsiteltävänä on sääntömääräiset asiat mm. vuoden 2016 vuosikertomus tilinpäätöksineen sekä STI:n hallituksen varajäsenen valinta.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla, mutta myös kaikki tukijäsenet ovat tervetulleita.

**Valmennuskurssi teologiaa
opiskelemaan pyrkiville**

Katso: www.sti.fi

**Tervetuloa!
Suomen teologinen instituutti**

Jari Rankisen matkat:

- Su 23.4. Messu Hämeenlinnan Luther-talossa
- Su 30.5. Seurat Laviassa Leena ja Yrjö Kortelahdella
- La 6. ja su 7.5. Sisälle Sanaan -kurssi Ilmestyskirjasta Suomen Raamattuopistolla
- Su 14.5. Messu Turun Lutherin kirkossa
- Su 21.5. Messu Sastamalassa Karkun evankelisella opistolla
- Ke 24.5. Leiri nuoriso- ja diakoniatyön opiskelijoille Kansanlähetysoyistossa Ryttylässä
- To 25.5. Messu Tampereen Luther-talossa
- Su 28.5. Jumalanpalvelus Niinisalon kirkossa
- Su 18.6. Messu Helsingin Luther kirkossa

Tuomas Lukkaroinen 2017

Jokaisen Kulmakiven
saajan
henkilökohtainen

VIITENUMERO

löytyy takasivun
osoitetarran oikeasta
yläkulmasta.
Viite helpottaa
maksun kohdentamista
ja on vastaanottajalle
viitteetöntä edullisempi.
STI:n pankkitilien numerot
alla infolaatikossa.

Uskonpuhdistus 500 vuotta sitten - symposium STI:ssä torstaina 27.4. klo 14–17

Paavi - Antikristusko?

Mitä Raamattu tarkoittaa Antikristuksella?

Miksi Luther väittää paavin olevan Antikristus?

Mitä pitäisi ajatella nyt?

*Luennoimassa TM Jari Rankinen, dos. Timo Eskola ja
TM Santeri Marjokorpi*

TUTUSTU STI:ssa kuvattujen luentojen tarjontaan kotisivujemme kautta:
<http://sti.fi/index.php/materiaaleja/videot>

Suomen
teologinen
instituutti

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:

FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

vs. pääsihteeri Jari Rankinen
tutkija Timo Eskola
sihteeri Kirsi Hänninen

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä
seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista
aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI
lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

SRO:n toiminnanjohtaja Lauri Vartiainen

Jäsenjärjestöt

Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.
Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10
euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirja-
lahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2017/186

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt
STI:lle 21.2.2017 luvan koko Suomen alueella
Ahvenanmaata lukuun ottamatta 21.2.2017–
31.12.2018 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat
käytetään teologiseen ja pastoraaliseen
koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan,
kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja
hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat
varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto

Kirsi Hänninen

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

*Ylistä Herraa, minun sieluni!
Herra, minun Jumalani,
miten suuri ja mahtava sinä olet!
Sinun vaatteenasi on kirkkaus ja
kunnia, valo ympäröi sinut kuin
aitta.*

Psalmi 104:1-2

Kuvat: Ilkka Rytilahti

Etukansi: Sarrijoen joutsenet
Takakansi: Kemijärven kevätilta